

ges, og vi ønsker også at få internationale aftaler på området.

Selvfølgelig kunne man indføre et totalt forbud ved lov, men det ville betyde, at resten af verden kører videre uden om os, og at vi mister indflydelse i de internationale fora, der skal lave de nødvendige spilleregler. Dermed vil dansk forskning også sakke bagud, og man kunne kalde det dobbelt moralsk, hvis vi senere her i Danmark gerne vil benytte f.eks. nye produkter til sygdomsbekæmpelse, som netop er blevet til ved hjælp af andres landes forskning, som vi har forbudt.

Alt i alt synes vi, det er et spændende initiativ, som ministeren har lagt på bordet med sin redegørelse, og vi håber, vi kan få lejlighed til at debattere det på andre tidspunkter.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er sådan set på tide, at vi her i Folketinget får debatten om genteknologien, og selv om det er fredag, og selv om folk måske ikke er så engagerede i det, så er det faktisk en umådelig vigtig debat, og vi kan jo også se af medierne, at det er noget, som interesserer befolkningen meget, meget massivt.

Først vil jeg gerne tilslutte mig rosen fra de øvrige ordførere eller fra mange ordførere, fordi erhvervsministerens redegørelse er meget, meget velegnet at tage denne debat på. For det første gennemgår den jo altså gældende lovgivning og giver dermed et udmærket overblik over, hvad der er sket af regulering både nationalt og internationalt, og for det andet opstiller den – hvilket er meget, meget vigtigt – nogle principper, fire faktisk, af etisk karakter, der kan danne ramme for, hvad vi vil og specielt hvad vi ikke vil som lovgivere og regulatorer af det her område.

Hvis jeg skal starte i den positive afdeling – og der er mange, der har noget negativt at sige om gener og gensplejsning – så vil jeg godt sammenligne den debat og det, vi her har med at gøre, med et andet område, nemlig miljøområdet, hvor vi jo i dag i virkeligheden står for foden af et meget, meget højt bjerg, hvor vi har 100.000 uvurderede kemikalier i vores miljø, som vi stort set ikke ved hvad vi skal stille op med, og hvor vi kun sporadisk kender til, hvad de har af indflydelse på miljø, på natur og på mennesker. Vi ved, der er noget, men opgaven med at få det vurderet, kortlagt og risikovurderet er meget stor.

Hvis man sammenligner den debat med det, der er foregået omkring regulering af gensplejsning, så kan man se, at man i hvert fald i Danmark, men også internationalt, har lært noget af det, og den sammenligning gør altså, at vi i dag, hvor vi jo står med en rivende udvikling inden for genteknologien, må sige, at vi sådan set er kommet meget godt fra start på det reguleringsmæssige område.

I Det Radikale Venstre har vi grundlæggende den holdning til gensplejsede organismer, at vi gerne vil forholde os positivt, men kritisk og analyserende. Vi mener, at det, at man foretager risikovurderinger i næsten hvert enkelt tilfælde, er meget vigtigt, for ikke at sige, at det er et must, og derfor mener vi også, at man hele tiden skal opstille etiske principper, sådan som redegørelsen gør det, for anvendelsen af det her.

Endelig mener vi også – det kommer vi jo sådan set ikke engang uden om; det kan vi ikke – at debatten med befolkningen er uhyre vigtig. Mangel på viden på området – og jeg har godt læst Information i dag – er efter min opfattelse i modsætning til det, der står til avisen, ganske stor. Man kan se i Information i dag, at danskerne faktisk er fyldt med mistro, selv om de, hvad angår gensplejsede fødevarer, ved noget om det. Derimod synes de, at alle de resultater, som er meget fremgangsrige og gode, inden for den medicinske forskning om sygdomme, om human medicin osv., er fine nok, når de kan blive behandlet, men der er altså noget galt med fødevarerne.

Derfor skal man tage debatten, og derfor burde man i virkeligheden også, i det omfang man kan, have befolkningen med hele vejen igennem. Jeg tror, det bliver vanskeligt, men derfor er debatten så vigtig, for der er jo både positive og negative sider ved det her.

Skrækeksemplerne, som genteknologien rummer masser af med transgene dyr, planter, hvis pollen forgifter sommerfuglelarver, raps med særlige egenskaber, der muterer til økologiske marker, osv. osv., er typer, som jeg i virkeligheden mener at man skulle man vælge fra.

På den anden side må jeg sige, at når jeg står i en kartoffelavlforeningovre i Vestjylland og hører, at behandlingshyppigheden – det vil altså sige det antal gange, man sprøjter med fuld dosis pesticider på de her kartofler – er 11, og at man kan bringe behandlingshyppigheden ned til 7, og hvor målet i regeringens pesticidhandlingsplan er omkring 2, og nogle siger endda